

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

26. Dies Martii. Quid est bonum? rerum scientia. Quid malum? rerum imperitia. Seneca ep. 31.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Martius.

Tessera.

227

gendo, & corpore toto me alendo. Pro beneficio tuo quod mihi dare potes minimo, ut tibi dignas agam gratias, non sufficit tota æternitas: quid faciam, ut satisfaciam pro beneficio, cujus magnitudo est infinita, amplitudo immensa? fac saltem, ut totum, quod tuum est creatione, & restauras Incarnatione, faciam ego totum tuum amore. Te enim solùm intelligere, & diligere sufficit ad salutem. Sic pia modulante avenâ Poëta.

Si Jesum discis, satis est, si cetera nescis:

Si Jesum nescis, nihil est, si cetera discis.

26. DIES MARTII.

Quid est bonum? rerum scientia. Quid malum? rerum imperitia. *Seneca ep. 31.*

Boni natu- I.
ra investi-
gatur.

Bona Naturæ, & fortunæ, quæ non sunt hominis, quia extra hominem, bona esse larvata, bracteata, personata, sive admodum nulla, adeoque è catalogo Bonorum expungenda, non digito leviter ostendimus, sed rationibus solide convicimus. Quod porro tam perniciosè hallucinemur in discrimine bonorum, & malorum, causa est, quam innuit hodierna tessera, Bonorum, & Malorum ignorantia. Hinc malorum tanta multitudo, bonorum tanta solitudo. Vertex itaque Christianæ philosophiæ, est illa scientia nostri Messia, scire, reprobare Malum, & eligere Bonum. O Bonum à paucis benè intellectum, quia à mult

tis ut intelligatur, neglectum. Vestigia boni sagaciter odoremur, quia percepisse naturam & pretium Boni, erit pretium operæ. Unum tibi sit hoc consilium, & animi propositum, ut tantum expendas temporis, & impendas laboris, ut acquiras verum Bonum; quantum hactenus, ut acquireret verum Malum. Fac tantum, ut Animam serves, quantum plerique ut Animam perdant. Cucurristi per fallissima bona ad verum Malum; nunc ito per mendacia mala ad verum Bonum. Hucusque per mala plurima, hoc est, vitia, sectatus es summum Malum; nunc per totidem bona, hoc est, virtutes, sectare summum Bonum. Sed qui prius Mali genium, & ingenium deteximus; Boni indolem perscrutemur.

II. Nihil homini est bonum, nisi quod eum potest promovere ad summum Bonum. Quidquid usquam vel spectabile est in terris, vel inaspectabile in cælis, omnia à Deo condita, possunt te manuducere ad ipsum Conditorum. Itaque illorum bonus usus, tibi erit salus; abusus, erit interitus. Sed nos illa, quæ Deus vidit, postquam fecerat esse valde bona, nos mali, quia utimur malè, facimus, ut nobis sint valdè mala. Quasi crimina forent Dei beneficia: nos illis utimur, ut instrumentis, quibus offendamus Benefactorem, ac si benefaciendo deliquisset. Deus dedit nobis multa, & magna, imò supra numerum plurima, ultra meritum maxima: & nos perfidi, Deum offendimus multitudinem supra arenam maris; magnitudinem supra vastitatem montis contemptuum, & scelerum certantes vincere non tris sceleribus Dei beneficia.

Ecce

Ecce data est tibi ab eo, qui in principio creavit cælum & terram, potestas omnis in cælo, & terra, ut omnibus, quæ cæli terræque ambitu constringuntur, pro arbitrio utaris, ut quidquid volueris, de illis facias præter hoc unum, amare ea. Ut tu dares te Deo, Deus dedit tibi omnia creata, ut tu servias illi, illa serviunt tibi: ut tu maneat, illa fugiunt: ut tu subsistas, illa corrumpuntur: ne pereas tu, pereunt illa: at tamen non cupiunt amari à te, cupiunt, ut illum ames, à quo illa sunt: & tu, ut possis amare, accepisti facultatem. Dolent illa in summa ara Dei, hoc est in corde tuo, poni simulacra sui, ex nimio in illa affectu: de se sapius cogitari, quàm de Deo, sibi immolari non animalia, sed animam tuam.

III. Tu cogis Dominum Dominantium servire in peccatis tuis: quia es causa, ut Deus faciens oriri solem, & pluens opportunis temporibus, lactans fructus terræ, coquens poma arborum, condicens pascua pecoribus, serviat gulæ tuæ. Facis, ut conflans metalla in terræ visceribus, avaritiæ tuæ ministret. O scelus! facere Deum servum servorum, hoc est scelerum. Facere illum, qui est ipsa Libertas, captivum iniquitatum: facere omnium Conditorem, promum condum facinorum: facere magnum illum Patrem familias, & conomum malignitarum. Ut sit summa Creatoris tui injuria, tui ignominia, victimam metalli rufi, aut albi, aut honoris caduci, aut voluptatis momentaneæ, facis animum cælestem, & in hoc Gratiam Divinam, & ex hac Gloriam æternam. Sic euncta, quæ Deus fecit valdè bona, usu illorum malo, abducunt te à summo Bono. Quasi tibi à Deo fuisset irrogata injuria; quia tot in te erogavit munera.

ra. Ne ergo tui exitio, nimium tuo indulgeas genio, in hoc impendas omnes nervos tui ingenii, ut comprehendas omnium rerum genios, quia ob rerum impetitiā, multi pereunt. Nullus tibi p'us nocet, quā tu ipse tibi dum nocitura eligis, profitura rejicis. Omnia tibi erunt innoxia, si ipse tibi peccando non nocet. Quid enim tibi, si fueris innocens, nocebit, quandoquidem:

Quod nihil, & nulli nocet, utique non nocet ulli?

27. DIES MARTII.

Bona temporalia ne putentur mala, dantur & bonis: & ne putentur magna bona, dantur & malis. *August. ep. 70.*

Creata bona I.
sunt tantum
Dei vesti-
gia.

A Dhuc scrutamur auream venam boni, ne decepti bonorum larvis, reddamur mali. Illa, quæ vulgi impetiti sensu existimantur non mala, & æstimantur ut bona, dantur bonis, ne natura sua judicentur mala: sed ne perverso judicio censeantur bona magna, dantur & iis, qui coram Deo non sunt magni, id est, malis. Illud unum perenni ab omnibus fletu est deplorandum, ut cum illa bona dantur malis, illis toto affectu consecrati, eum deserant, à quo omne bonum, siue ipsam bonitatem. Quid si Monarcha, totius terræ Dominus, designaret diem, quando, & locum ubi vellet communi omnium procerum cultu, & adoratione inaugurari, & ad hoc indictis jam comitiis, toto magnificentiae suæ apparatu in throno consideret, expectans in publico confessu sibi addictum cultum, & si cum populo, Dynastæ omnes spreto Cæsa-